

APOCALYPSIS.

XX

Sobre la amplea de la terra e cercolaren Los castells dels sants e la ciutat amada. E devalla per deu foch del cel e devora a ells : e lo diable qui decebia ells fon trames en lo stany de foch e de sofre , on e la bèstia e los falsos profetes seran turmentats dia e nit en los setgles dels setgles. E viu una gran cadira blanca e lo seent sobre ella : del esguad del qual fugi la terra e lo cel : e loch no fon trobat per ells. E viu los morts grans e petits stants en la presencia de la cadira : e los libres foren uberts : e lo altre libre fon ubert lo qual es libre de vida. E foren iutiats los morts per aquelles coses que eren scrites en los libres segons les obres de ells. E dona la mar los morts seus qui eren en ella : e la mort e lo infern donaren los morts seus qui eren en ells : e fon iutiat de cascuns segons les obres de ells. E lo infern e la mort foren tramesos en lo estany del foch. Aquesta es la mort segona , e lo qui no fon trobat scrit en lo libre de vida, trames fon en lo stany del foch. E viu cel nou e terra nova. Car lo primer cel e la primera. terra sen ana : e la mar ia no es.

XXI.

E yo ioan viu la ciutat santa iherusalem nova devallant del cel aparelada per Deu : axi com sposa ornada al seu marit. E oi veu gran del thro dient : veus lo tabernacle de deu ab los homens : e habitara ab ells. E ells poble de ell seran : e ell deu ab ells sera deu de ells. E torçarà deu tota lagrema dels ulls de ells : e mor pus no sera ne plor , ne clamor ne dolor sera pus : les quals coses primeres, sen anaren. E dix lo qui sehia en lo thro: vet que noves faç totes les coses. E dix á mi: scriu : car aquestes paraules molt son feels veres. E dix á mi: fet es : yo so alpha et o : principi e fi : yo donare de grat al sedeiant de la font delaygua viva. Qui haura vençut

possehira aquestes coses : e seré a aquell deu : e aquell sera á mi fill. Mas als temerosos , é als incrèduls, é als abominables , e als homicides e als fornicadors, é als encantadors , e als idolatres, é a tots los mentirosos : la part de aquells sera en lo stany ardent de foch e de sofre : la qual cosa es la mort segona. E vench un dels set angels havents les phiales plenes de les set plagues darreres : e parla ab mi dient : vine e mostraré d tu la esposa muller del anyell. E levami en sprit en un mont gran e alt : e mostra à mi la ciutat santa iherusalem devallant per deu del cel; havent la claredat de deu. E la lum della semblant á, pedra preciosa.: axi como a pedra de iaspis axi com crestall. E havia mur gran. e alt havent XII. portes : e en les portes dotze angels : e noms scrit qui son los noms de les dotze tribus de israel. A orient tres portes : á aquiló tres portes : a austre tres portes : e a occident tres portes. E lo mur de la ciutat havent dotze fonaments í e en ells los dotze noms dels dotze apòstols e del anyell. E lo qui parlava a mi ha via mesura una canya de or: perque medis la ciutat e les portes de ella e lo mur. E la ciutat es posada en quadre : e la longuea de ella es tanta quanta c la amplea. E mesura, la ciutat de. la canya de or per stadis dotze milia : la longuea , é la amplea, e la altitut de ella eguals son. E mesura los murs de ella de cent quaranta quatre cubits per la mesura del home la qual es del àngel. E era lo edifici del mur de ella de pedra iaspis: e ella la ciutat or munde semblant a vidre munde : e los fonaments del mur de la ciutat tots ornats de pedra preciosa. Lo fonament primer iaspis : lo segon saphyr : lo tercer calcedonius : lo quart smaragde : lo cinquen sardonix: lo sise sardius : lo seten chrysolytus :

lo huyte beryllus : lo nove thopazius: lo dee chrysopassus : lo onçe hiacyn tus : lo dotze amethystus. E dotze portes : dotze perles son per cascunes. E cascuanes portes eren de sengles perles : e la plaça de la ciutat or munde axi com vidre molt luent. E temple no viu en ella : car lo senyor deu omnipotent es temple de aquella el anyell. E la ciutat no ha fretura de sol ne de luna que luen en ella. Car la claredat de deu illumina d ella: e la candela de ella es: lo anyell. E iran les gents en la lum de ella : é los reys de la terra portaran la glòria sua e la honor en aquella. E les portes de ella no se ran tancades per lo dia : car nit no se ra allí. E portaran la gloria e la honor de les gents en aquella. No entrarà en ella res sutzeu o faent abominació é mentirà : sino los qui son scrits en lo libre de la vida del anyell.

XXII.

E mostra á mi un riu de aygua

viva resplandent. axi com crestell pro ceint de la seilla de deu del anyell, En lo mig de la plaça de ella : e de la una part, e altra del riu lo fust de vida portant dotze fruyts: per cascuns mesos reten son fruyt: e les fulles del fust á sanitat de les gents. E res ma leyt no sera pus : e la seilla de deu e del anyell seran en aquella : é los ser vents de ell serviran a aquel : e veu ran la faç de ell : e lo nom de ell scrit en los fronts de ells. E nit pus no sera : e no hauran fretura de lum de candela ne de lum de sol : car lo se-nyor deu illuminara aquells é regnaran en los setgles dels setgles. E dix í mi : aquestes paraules fidelissimes son e verdaderes. E lo senyor deu dels spirits, dels prophetes ha. trames, lo angel seu mostrat als servents seus les coses : que conve tost esser fetes. E veus que vinch iuaçosament .Benaven-turat es lo qui guarda les paraules de la prophecia de aquest libre.

APOCALYPSIS.

E yo ioan qui oi e viu aquestes coses. E puix que les hagui oides é vistes: caygui perque adoras davant los peus del angel : qui mostrava á mi aquestes coses. E dix á mi : guarda nou faces. Servent so ensemps ab tu e ab los frares teus prophetes: e ab aquells qui serven les paraules de la prophecia de aquest libre. A deu adora. E dix i mi : no sagelles les paraules de la prophecia de aquest libre. Car lo temps es prop. Qui nou noga, encara : e qui en les sutzures es ensutzezixca encara : e qui iust es sia iustificat encara : e lo sant sia santificat encara. Veus que vinch tost : e lo guardo meu es ab mi : retre á cascu segons les obres sues : yo so- alpha é o : primer e darrer : principi e fi. Benaventurats son los qui laven les stoles sues en la sanch del anyell, perque sia la potestat de ells en lo fust de vida : e per portes entren en la ciutat. De fora los cans e fents veri e los luxuriosos los

homicides e los servints á les idoles : e tot aquell qui ama e fa mentira, yo iesus he trames lo angel meu a testificar aquestes coses a vosaltres en les esglesies, y o so rael e linatge de david : stela resplandent é matutina. E lo spos é la sposa dien : vine. E lo qui ou diga : vine. E qui ha set vinga. E qui vol prenga de grat aygua de vida. Car faç testimonia tot oint les paraules de la prophecia de aquest libre. Si algu haura aiustat aquestes : aiustará Deu sobre aquell les plagues que son scrites en aquest libre : e si algu haura disminuít de les paraules de la prophecia de aquest libre : tolra deu la part de ell del libre de vida e de que sort scrites en aquest libre. Diuho la ciutat sancta: é de aquestes coses lo qui testimoni dona de aquestes coses. Encara vinch tost: amen. Vine senyor iesus. Lagracia del senyor nostre iesu crist sia abtots vosaltres. Amen.

Gracies infinides sien fetes al omnipotent deu é senyor nostre Jesu crist: e a la humil e sacratissima verge mare sua. Acaba la biblia molt vera e catholica ; treta de una biblia del noble mossen berenguer vives de boil cavaller: la qual fon trelladada de aquella pròpia que fon arromançada en lo monestir de portaceli de lengua latina en la nostra valenciana per lo molt reverend micer bonifaci ferrer doctor en cascun dret e en facultad de sacra theologia : e don de tota la Cartoxa : germa del benaventurat sanct vicent ferrer del orde de predicadors : en la qual translació foren altres singulars homens de ciencia. E ara derreraament aquesta es stada diligentment corregida vista e rego neguda per lo reverend mestre jaume borrell mestre en sacra theologia del orde de predicadors : e inquisidor en regne de valencia. Es stada empremtada en la ciutat de valencia adespeses del magnífich en philip vizlant mercader de la vila de jsne de alta Alemanya : per mestre Alfonso Fenandez de Còrdova del regne de castella , e per mestre lambert palomar alamaný mestre en arts: començada en lo mes de febrer del any mil quatrecent setanta set : e acabada en lo mes de Març del any mil CCCCLXXVIII.